

[A. C. D. Petersen.]

sat Kravet om at faa denne Rente nedsat. Nu synes jeg ikke, det ærede Medlem har Lov til at sige, at jeg har sagt, at jeg ikke fandt det paakrævet at faa Renten nedsat. Det er sikkert meget paakrævet. Men det afgørende er: Er der nogen Mulighed derfor?

Her vil jeg spørge det ærede Medlem Hr. Holdgaard: mon der ikke blandt de ledende Mænd indenfor Husmandsforeningerne og Landboforeningerne, som forleden Dag var samlede i København og vedtog denne Resolution med disse stærke Krav til Bankerne og Sparekasserne, har været en hel Del, der sidder i Ledelsen af Banker og Sparekasser? Og naar det var det, der skulde til, forstaar jeg ikke, at disse Folk ikke har sagt: Det, der skal til, skal vi nok ordne, vi skal nu gaa hjem og sætte Renten ned!

Men det lader sig ikke saadan gøre; det var jeg inde paa før, det trænger ikke til nærmere Forklaring. Naar vi har en effektiv Rente af Kreditforeningsobligationer, som ligger tæt op ad 5 pCt., saa maa det være klart for enhver, at hvis Bankerne og Sparekasserne skal tage Indlaan til en saadan Rente, at de atter kan laane ud til 4½ pCt., vil det betyde, at store Midler trækkes ud af disse Institutioner og anbringes i Obligationer, og saa kan Bankerne og Sparekasserne ikke opfylde den Opgave, de har: at skaffe sikre Prioriteter i Erhvervsvirksomhederne.

Naar det ærede Medlem Hr. Fisker sagde, at han haabede, at Bankerne og Sparekasserne vilde drage Lære af Ministerens Forslag, det skulde være af en saa moralsk Virkning, at det skulde virke som en Strømpil, saa kan jeg ikke rigtig se, hvorledes det skulde være muligt efter Ministerens Udtalelser. Den højtærede Minister sagde nemlig, at det var en Misforstaaelse af mig, naar jeg havde sluttet af dette Forslag, at Staten havde tjent Penge paa sin Udlaansvirksomhed, thi Staten havde maaske endogsaa — Ministerens Udtalelser var meget forsigtige — til Tider tabt Penge paa sin Udlaansvirksomhed.

Hvis det er Tilfældet, forstaar jeg ikke § 2 i Lovforslaget. For dér siger Ministeren, at Renten af de af de nævnte Fonde og Institutioner udlaante Midler ikke kan sættes lavere end den effektive Rente af de til Midlernes Tilvebringelse optagne Laan. Ministerens Forslag siger, at Renten kan ikke nedsættes længere end til den Rente, hvortil Laanene til Fondenes Tilvebringelse er optaget, og naar den kan sættes ned til dette, maa der være taget for høj Rente før, ellers bliver der ingen

Mening i § 2. Jeg vil derfor stadig tro, at Staten har skaarret en Kursgevinst paa de Penge, den har laant ud.

Naar den højtærede Minister talte om en Ændring i de Konservatives Sindelag — nu flyttede Ministeren det hen til, at vi i sin Tid var med til at lovgive paa Finansloven —, saa vil jeg sige, at jeg synes ikke, Ministeren kan sige, at vi har ændret Sindelag, for det ærede Medlem Hr. Ulrich, mit Partis Ordfører, udtalte, saa vidt jeg husker, i sin Ordførelse, at det var muligt, at man kunde ordne Sagen saaledes, at hvert enkelt Tilfælde blev undersøgt, og at Finansministeren tog Bestemmelse om Nedsættelse.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt gik meget strengt i Rette med mig for min Udtalelse om, at det Forslag, som ledende Mænd indenfor Landboforeningerne var fremkommet med, bar Vidnesbyrd om, at de var ude i det vildeste vilde i deres Betragtninger. Det er muligt, at jeg sagde det, jeg kan gerne acceptere det, jeg mener nu, jeg sagde „vildeste Virvar“. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem Hr. Pinholt: Naar der nu paa Husmands- og Landboforeningernes Møde forleden Dag her i København blev fremsat en Udtalelse, som gik ud paa det, som det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg — derfor skal jeg ikke citere det —, naar man ved, at de ledende Mænd i Kolding Landboforening er indgaaet med et Andragende til Regering og Rigsdag om at nedskære Kronen, naar man ved, at en stor Del af Befolkningen paa Bornholm har krævet Amtskatternes Nedsættelse, og at Hr. Tvedegaard kræver, at Kreditforeningsobligationsrenten skal nedsættes med 1 pCt., er der saa ret megen Linie i dette, tyder det saa ikke netop paa, at det er Virvar, der hersker indenfor ledende Kredse i Husmandsforeningerne og Landboforeningerne?

Hr. Tvedegaards Krav om Nedsættelse af Obligationsrenten karakteriserede det ærede Medlem Hr. Pinholt jo selv meget kraftigt. Han sagde nemlig, at det ærede Medlem Hr. Larsen (Bjerres) Kronik gav Udtryk for det samme, og at disse Udtalelser var lige skadelige, og det ærede Medlem Hr. Pinholt føjede til, at det var noget af det mest skadelige, for det rokkede ved Tilliden til Kreditforeningsobligationerne, som det ærede Medlem havde saa stor Tillid til, og som jeg er enig med ham i, at man bør have Tillid til, for hvis Tilliden dér svigter, betyder det Katastrofe for Landbruget. Altsaa, det ærede Medlem har selv konstateret, at ledende